

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Městský soud v Praze v senátě složeném z předsedy JUDr. Luboše Vrby a přísedících Ing. Dany Janečkové a JUDr. Lenky Kohoutové v hlavním líčení konaném dne 11.září 2015 rozhodl a vyhlásil t a k t o :

Obžalovaný

Josef O.

nar. xxx, trvale bytem xxx1,

je v i n e n , ž e

v přesně nezjištěné době, v rozmezí měsíce března až května 2014, v Xxx xxx xxx, v místě svého bydliště na posteli ve svém pokoji a v koupelně, opakovaně přiměl svou vnučku nezletilou T. O., nar. xxx, která mu byla svěřena ke krátkodobému hlídání svým otcem, k tomu, aby strpěla jeho sexuálně motivované jednání, kdy v úmyslu dosáhnout svého sexuálního uspokojení nezletilou opakovaně hladil po celém těle včetně zadečku a přirození, líbal ji a požadoval po ní, aby mu při společném koupání prováděla masturbaci a to tak, že pod záminkou, že mu umyje přirození, ji přiměl k tomu, aby mu rukou hladila přirození, přičemž při tomto svém úmyslném jednání využil psychické a fyzické bezbrannosti nezletilé, vyplývající z jeho převahy jak fyzické tak i psychické a také z převahy dospělé autority - prarodiče, neboť nezletilá je vzhledem ke svému nízkému věku po všech stránkách

nedostatečně vyspělá tak, aby mohla jeho jednání pochopit, posoudit, domyslet, vyhodnotit a dostatečně projevit svou vůli a dát jednoznačně najevo svůj nesouhlas s jeho jednáním a odpor k němu nebo se jinak účinně bránit, jednání obviněného nerozuměla, čehož si obviněný musel být nepochybně vědom a jejího stavu využil k dosažení svého cíle a tímto svým jednáním způsobil nezletilé posttraumatickou stresovou poruchu, která se u poškozené projevovala po dobu nejméně 3 měsíců flashbacky (návratem) vzpomínek, larvovanou (skrytou, vnitřní) anxiétou (úzkostí), sníženým sebevědomím, kdy zjištěné psychické potíže u poškozené lze ze zdravotního hlediska hodnotit jako těžkou újmu na zdraví,

t e d y : jiného donutil k pohlavnímu styku a to zneužitím jeho bezbrannosti, čin spáchal jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží a čin spáchal na dítěti mladším patnácti let a způsobil takovým činem těžkou újmu na zdraví,

č í m ž s p á c h a l

zločin znásilnění dle § 185 odst. 1 alinea 2, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a), písm. c) trestního zákoníku,

a o d s u z u j e s e

podle § 185 odst. 3 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 5 (p ě t i) roků.

Podle § 56 odst.2 písm. c) tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice s ostrahou

O d ů v o d n ě n í :

Po provedeném dokazování v průběhu hlavního líčení zjistil soud následující skutkový děj:

poškozená nezletilá T. O., nar. xxx je dcerou svědkyně Zuzany O. a svědka Jakuba O.. Obžalovaný je dědečkem poškozené. Obžalovaný se se svým synem Jakubem O. od jeho útlého dětství po rozchodu s jeho matkou po delší dobu nestýkal a v mezidobí žil ve společné domácnosti se sv. Annou O., nar. xxx, se kterou uzavřel manželství v roce 1990. Společnou domácnost s nimi pak sdílely tři dcery Anny O., jejichž biologickým otcem však není obžalovaný. Jde o svědkyně Annu H. L., nar. xxx, Ivanu O., nar. xxx a Lenku Č., nar. xxx. K rozvodu manželství obžalovaného s Annou O. došlo v roce 2005. Otec nezletilé poškozené Jakub O. pak navázal kontakty se svým otcem - obžalovaným cca v roce 2011, kdy mu poprvé ukázal jeho vnučku a v téže době opustil rovněž společnou domácnost, kterou sdílel s matkou nezletilé poškozené. S matkou nezletilé byl však dohodnut na střídavé péči.

Na jaře roku 2014 došlo poprvé k tomu, že sv. Jakub O. začal svěřovat nezletilou poškozenou do péče obžalovanému. Bylo to zjm. v případech, kdy měl svěřenu nezletilou do péče od její matky a potřeboval např. odejít do nedalekého zaměstnání - xxx. V období března 2014 - května 2014 se pak obžalovaný, když byl s nezletilou poškozenou v bytě sám (a to i přes noc) začal dopouštět jednání, které je popsáno ve výrokové části tohoto rozsudku. Dělo se tak opakovaně v různých částech bytu, zjm. v obývacím pokoji, ložnici či koupelně. Ke konci uvedeného časového období již poškozená nezl. odmítala k obžalovanému chodit, a nakonec se o chování obžalovaného vůči její osobě svěřila své matce - Zuzaně O.. V příčinné souvislosti s jednáním obžalovaného se pak u nezletilé poškozené rozvinula posttraumatická stresová porucha, která se u poškozené projevovala ještě v září 2014 (kdy byla znalci vyšetřena) flashbacky (návratem) vzpomínek, larvovanou (skrytou, vnitřní) anxiétou (úzkostí), sníženým sebevědomím, kdy zjištěné psychické potíže u poškozené byly konstatovány znalci z oboru zdravotnictví, odvětví klinické psychologie a těmito pak byl tento stav ze zdravotního hlediska hodnocen jako těžká újma na zdraví. Na pozadí shora uvedeného prožitého skutkového děje u poškozené až do současné doby přetrvává separační úzkostní porucha, manifestní úzkost a strach z nahoty.

Obžalovaný Josef O. od samého počátku svojí vinu popírá. Na svojí obhajobu uvedl, že se svojí vnučkou poškozenou T. O. přišel poprvé do styku, když jí byly asi tři roky, takže v roce 2011. Přišel s ní syn na oslavu babiččiny narozenin. Byla to víceméně ojedinělá návštěva. Letos na jaře v průběhu března a května to byla její druhá a další návštěva u něho. Syn mu vnučku ukazoval velmi sporadicky, až teprve poslední rok začal za ním docházet častěji, takže byl asi dvakrát nebo třikrát i s nezletilou u něho, ale vždycky jenom na hodinu, na dvě. Jelikož to má jeho syn (pozn. Jakub O.) od něho kousek do svého zaměstnání, neboť pracuje ve xxx, a aby nemusel s dcerou jezdit nazpátek vlastně přes celou Prahu, nechal i na přání nezletilé poškozené tuto u obžalovaného přespat.

Mezi ním a jeho vnučkou byl v podstatě velmi dobrý. Matku nezletilé viděl pouze jednou v životě a to asi na pět minut. Po rozvodu se svou bývalou manželkou a matkou jeho syna mu tato v podstatě s ním znemožňovala kontakt. A to i přesto, že svému synovi psal, posílal mu k vánocům dárky. Svého syna viděl obžalovaný naposledy ve 4 letech a později až když už mu bylo 18 let, kdy ho náhodou potkal. Vzal ho samozřejmě k sobě domů, říkal mu, že může kdykoliv přijít, znal jeho telefon i adresu. Pak se však zase 9 roků syn neukázal. Absence jejich vzájemných kontaktů tedy nebyla způsobena nějakou negativní událostí, která by nastala mezi ním a jeho synem. Obžalovaný připustil, že nezletilou poškozenou poučil o základech ženské hygieny, neboť měla v tomto směru velké nedostatky. Poučil jí i v rámci jejího věku o onanii a vysvětlil jí, že to není nic špatného. Na druhé straně jí však zdůraznil, že to musí dělat v soukromí a současně jí ukázal, kam až si může sahat a kde to již není správné. Rodinnou nesexuální nahotu bere jako přirozenou a normální věc. Za léta strávená v rodinném kruhu, kde vyrůstaly nezl. děti má za to, že je lepší mluvit s dítětem jako " rovný s rovným", čímž se udrží vztah důvěry a kamarádství. Jeho vnučka byla vždy komunikativní, vyprávěla co se děje v její rodině. Proto ho o to víc překvapila SMS od jeho syna, že již s vnučkou neprijedou a že vnučka už k němu nechce jezdit. Žádal proto syna o

vysvětlení ale tento nereagoval. Dále se obžalovaný vyjádřil i k výpovědím sv. Ivany O. a sv. Lenky Č., které se vyjádřily k osobě obžalovaného.

Obžalovaný uvedl, že to o čem vypovídá sv. Lenka Č. se nestalo ale když jí bylo třináct let, chodila se sousedovic chlapcem. Jeho bývalá manželka pak zjistila, že už od té doby spolu souložili a v podstatě se s ní nějak domlouvala, aby s tím přestala, což svědkyně odmítala a říkala, že se vrátí nazpátek k otci do xxx. Obžalovaný je toho názoru, že pokud by k jednání, které svědkyně ve své výpovědi popisuje skutečně došlo, těžko by to těch cca dvacet dva let tajila a za druhé to mohla kdykoli oznámit policii nebo komukoli jinému. Ještě když bydlel se svými nevlastními dcerami v jedné domácnosti, tak se jednalo o byt 3+1, nejstarší Ivana měla samostatný pokoj a Lenka s Aninou ty měly svůj pokoj, byly obě dvě dohromady a on s manželkou byli ve třetí místnosti. Svůj veškerý sexuální zájem o ženy ztratil cca před pěti lety, což může potvrdit jeho bývalá přítelkyně a nyní kamarádka sv. Kamila M.. Při hlavním líčení konaném dne 11.9.2015, tedy poté, co byl původní rozsudek v této tr.věci ze dne 9.1.2015 z podnětu odvolání obžalovaného zrušen usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 19.5.2015 sp.zn. 10 To 29/2015, obžalovaný uvedl, že svojí obhajobu v této tr.věci nechce doplnit. Setrval však na svých návrzích na doplnění dokazování, které písemně učinil před konáním hl.líčení (11.9.2015).

Zdejší soud pak s ohledem na právní názor vyslovený v odůvodnění usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 19.5.2015, doplnil dokazování v naznačeném směru a to se zaměřením na opětovný a doplňující výslech soudních znalců, kteří vyšetřovali poškozenou nezletilou, zjm. s ohledem na jimi tvrzený rozvoj posttraumatické stresové poruchy u nezletilé, aby mohla být nade vší pochybnost prokázána či vyvrácena příčinná souvislost a její pokrytí zaviněním obviněného. Dostatečně pak dle názoru odvolacího soudu nebyl dokladován ani aktuální stav poškozené nezletilé. Zdejší soud tedy předvolal oba zpracovatele znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie (MUDr. Gayovou) a klinické psychologie (Prof. Vymětala), kterým současně umožnil, aby byly přítomny doplňujícímu výslechu rodičů nezletilé poškozené a to matky (sv. Zuzana O.) a otce (Jakuba O.). Hlavní líčení dne 11.9.2015 pak zdejší soud provedl ve stejném složení senátu, jako tomu bylo v řízení předcházejícím. Návrhy na doplnění dokazování učiněné obžalovaný v průběhu tohoto tr.řízení pak zdejší soud neakceptoval, neboť je i nadále považuje v uvedené věci za zcela nadbytečné, irelevantní a to i s ohledem na shora popsany způsob provedení činu a dále s ohledem na závěry znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie (viz níže).

Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie, jakož i z výslechu jednoho ze zpracovatelů tohoto znaleckého posudku Prof. PhDr. Petr Weisse, Ph.D., soud zjistil, že obžalovaný netrpěl a netrpí žádnou duševní poruchou, chorobou ani sexuální deviací. Pokud by se dopustil inkriminovaného jednání, pak nejednal pod vlivem duševní poruchy, choroby, sexuální deviace a nelze se domnívat, že by jednal pod vlivem návykových látek. V době činu byly jeho schopnosti ovládací i rozpoznávací zcela zachovány. Osobnost obžalovaného je strukturována anomálně, s převládajícími rysy citové

a sociální maladaptace. Emocionalita málo diferencovaná, efektivita a psychika dostatečně stabilní. Psychosexuální vývoj obžalovaného je bez výraznějších anomálií, v posledních 5 letech uvádí obžalovaný ztrátu sexuální apetence, erekce a ejakulace. Obžalovaný popírá jakékoli vědomé sexuální deviantní sklony i sexuálně deviantní zkušenosti. Při vyšetření se obžalovaný snaží stavět do lepšího světla, podává nepřesné informace o svém sexuálním životě, zejm. jeho tvrzení o nulové autoerotice a o úplné ztrátě výronu semene působí nevěrohodně. Pravděpodobnost manifestně agresivních projevů je vysoká, sociálně afiliativní a kooperativní kontrolní tendence jsou nedostatečné. V těchto situacích je vzhledem k osobnostní struktuře reálná možnost agresivních reakcí. Jde o jedince nadprůměrně inteligentního /IQ 119/, bez forenzně významnějšího poškození centrálního nervového systému. Obžalovaný je osobou nezdrženlivou a v sexualitě, poměrně podnikavou. Pokud se dopustil uvedeného sexuálního jednání s vnučkou, pak právě z důvodů uvedených povahových rysů zneužil dostupný a poddajný objekt. Obžalovaný je schopen plně chápat smysl tr.řízení a je plně schopen se jej účastnit. Specifická nebezpečnost ve vztahu k sexuálním deliktům nebyla u obžalovaného zjištěna. Znalci nenavrhují uložení ochranného opatření. Prof. Weiss Ph.D. dále uvedl, že osobnostní charakteristiky tohoto typu jsou skutečně celoživotní. Samozřejmě v mladším věku je to sexuální puzení vyšší, tím pádem i sexuální aktivity, sexuální život je obvykle v mladším věku mnohem intenzivnější než pak ve věku starším. Nicméně právě u osobností tohoto typu lze předpokládat, že se budou dopouštět eventuálně i sexuálních atypických aktivit s objekty širšího věkového rozpětí a to bez přítomnosti poruchy sexuální preference typu sexuální deviace. Ze své odborné praxe ví, že sexuálně zneužitých devět z deseti dětí nespáchají muži, kteří jsou anomální sexuologicky, tedy trpí sexuální poruchou typu sexuální deviace, ale spíše právě jedinci sexuálně normální, ovšem osobnostně k tomuto jednání nějakým způsobem predisponovaní. Z hlediska sexuologického je tvrzení obžalovaného, že téměř pět let nežije žádným sexuálním životem a že má ztrátu jakýchkoliv sexuálních chutí, velmi málo věrohodné. Obžalovaný uváděná porucha by svědčila o velmi závažném onemocnění, které by mělo za důsledek tzv. hypogonadismus (pozn. porucha funkce pohlavních žláz). *Znaky tohoto onemocnění však znalec-sexuolog u obžalovaného nenašel a tvrzení, že pět let nedochází u něj vůbec k žádným potřebám, k žádným erekcím, k žádným výronům semene, jsou tudíž z odborného hlediska málo validní.* Z hlediska forenzního (znaleckého vyšetření) je podstatná otázka o eventuální přítomnosti sexuální nebo psychické patologie u pana obžalovaného, která by mohla eventuálně ovlivnit jeho ovládací nebo rozpoznávací schopnosti a zde znalci jednoznačně konstatují, žádnou takovou patologii svým vyšetřením nezjistili.

Z výsledku svědkyně Zuzany O., matky nezletilé poškozené soud zjistil, že jí přesně není známo, kolikrát byla nezletilá v přítomnosti obžalovaného. Nezletilá za ním jezdila se svým otcem, sv. Jakubem O.. Ví že tam minimálně čtyřikrát, pětkrát, neví zda u obžalovaného pokaždé spala, ale co ví, tak tam její dcera spala sama asi dvakrát. Obžalovaný poprvé viděl její dceru, když byla malinká, byli u něho na návštěvě, to bydlel ještě na xxx. Bylo to v době, kdy byl dceři rok až dva roky. To se viděli jednou poprvé, byli tam chvilku na návštěvě, než jsem je vyzvedávala. Pokud ví, tak otec nezletilé nikdy neměl dobrý vztah se svým otcem (obžalovaným), takže se nevidali ani oni dva. Není jí známo, proč byl narušený vztah mezi

mým bývalým přítelem a jeho otcem, nechtěl se o tom bavit. Vyloženě nějaké změny v chování své dcery nepozorovala, až do toho rána, když jí to všechno pověděla. Dcera do té doby ráda jezdila za obžalovaným, až jí někdy otravovala, že pojedou s tátou za dědou a že jí může hlídat apod. Obžalovaného blíže nezná, viděla jsem ho jednou v životě, a podruhé nyní u soudu. Jednou jí však volal otec nezletilý s tím, že pokud nezl. chce, může jet k obžalovanému, že má volno. Dceři tedy řekla, že volal táta, že můžou jet za dědou, jestli chce, a to bylo poprvé po tom jejím předchozím se těšení na dědu, že řekla, že nechce k dědovi, že se jí tam nechce, což jí trošku zarazilo. Tak se jí zeptala proč, protože ji zná a ví, že když z ničeho nic někam nechce, tak to má nějaký důvod. Bylo to po ránu v posteli, dcera se tak uculovala s tím, že to nemůže říct a že mají s dědou tajemství. Tak z dcery začala nenásilně dolovat, co se děje, proč tam nechce, když se tam vždycky tak těšila. Dcera jí následně ukázala, jak jí obžalovaný sahá na zadek a následně jí přes kalhotky ukázala, jak jí dráždil v rozkroku. dále jí řekla, že se též společně s dědou koupala. Když o tom informovala otce nezletilého, ten jí rovněž potvrdil, že mu jednou nezletilá říkala, že jí obžalovaný měl dát nezletilé nějakou " velkou pusu" a že se jí to nelíbilo. Následně na doporučení navštívila Dětské krizové centrum v Praze (DKC), kde jí po vyšetření nezletilé doporučili, aby celou věc oznámila Policii ČR. V současné době již dcera vyloženě nemluví o tom, co se stalo. Čas od času se jí ale zeptá, proč se o tom mluví, proč lidé jsou takoví, že takovéhle věci dělají. V noci se sice bojí, ale nemyslí si, že je to vyloženě kvůli této události. Někaké úzkostné stavy na dceři nepozoruje, nepláče. V období do jara 2014 s dcerou nic v oblasti sexu neřešili. Nikdy sama za ní nepřišla, nikdy se o to nezajímala. Sama byla toho názoru, že šestileté dítě je poměrně ještě malé na to, aby jí vysvětlovala co je to sex. V současné době má dcera hodně často má ruku "na pipince". Asi jí tam má v té poslední době častěji.

Dne 11.9.2015 svědkyně Zuzana O. uvedla, že trvá na všem, co dosud v uvedené věci vypověděla. Postupem času musí konstatovat, že jednání obžalovaného vůči nezletilé se na ní v určitých směrech podepsalo, tak že např. nedávno byla na 7-leté lékařské prohlídce, kdy se předtím sice vždy styděla před dětmi, když běhaly nahé pod sprchou (tak ona seděla v koutě a schovávala se), ale nikdy se nestyděla před dospělými a především nikdy, pokud se jednalo o ženy. Při 7-leté prohlídce u lékaře jí však musela svléknout sama, nezletilá to odmítala, byla tak zaskočená z toho, že se má svléknout do kalhotek. Když po ní zdravotní sestra chtěla, aby zvedla jednu nohu, tak vůbec netušila, co po ní chce. Přitom se jednalo o komplexní a nikoli gynekologické vyšetření. Pokud se týká školy, dle svědkyně je vše v pořádku. Nezletilá je však víc bojácná. Dříve, než mělo dojít k uvedené události, svědkyně mohla jít bez problému nakoupit, přičemž řekla nezletilé, že bude chvíli sama doma, nyní jí nemůže nechat ani na chvíli samou doma. Nezletilá jí to nechce dovolit, bojí se. O prožité události se s ní vůbec nebaví, tedy pokud sama nezletilá na toto téma nepřivede řeč. Pokud se týká téma „sex“, má na toto téma častější dotazy, sahá si do rozkroku, ptá se, „kde se berou děti“. Se svým otcem má nezletilá krásný vztah. Ani s bývalým partnerem nemá svědkyně důvod si „ házet klacky pod nohy“. Svědkyně dále uvedla, že nezletilá má ke svému sourozenci, který se jí narodil ze současného partnerského vztahu velm,i pěkný vztah. Ještě než se jí syn narodil, nezletilá „ povídala bříšku“, těšila se, až se narodí. Mají

společný pokoj. Nezletilá je schopna „běžet i přes hřebíky“, aby se k němu nikdo špatný nedostal. Vůbec na něj nežárlí, půjčuje mu hračky. Než se přestěhovali, tak nezletilá měla svůj pokojíček přes chodbu a spala v pokojíčku. Když se jí chtělo čůrat, tak si došla i sama. Teď sama neusne, mají pokoje vedle sebe a kolikrát si jde k nezletilé lehnout, aby vůbec usnula. Má rozsvícená malá světylka. To noční buzení, je teď častější. Svědkyně netvrdí, že se dříve nezletilá nebudila, teď je to prostě častější. Když svědkyně večer není doma, tak nezletilá neusne, dokud nepřijde. Vztah nezletilé k jejímu partnerovi je zcela v pořádku. Svědkyně popřela, že by se jí nezletilá svěřila, že se její otec (sv. Jakub O.) opakovaně vyptává nezletilé poškozené na situaci v jejich rodině (tzv. vyzvídá).

Z výslechu svědka Jakuba O., otce nezletilé poškozené, soud zjistil, že jeho matka byla s otcem (obžalovaným) rozvedená a vlastně po dobu dospívání a potom i v dospělosti se s ním nestýkal. Během dětství to měl zakázané, tak si otce po čase v dospělosti našel sám. Poprvé obžalovaný přišel do kontaktu s nezletilou přibližně před třemi roky, když jí byly dva roky. Předtím už s otcem navázal kontakt náhodně a potom, když byly nezletilé dva roky, tak jí přišel představit i se svou bývalou přítelkyní Zuzanou O.. Od té první návštěvy až do těch šesti let nezletilé se uskutečnilo jenom několik sporadických návštěv u obžalovaného. Nikdy tam nebyla přes noc. Někdy na jaře 2014 mu obžalovaný navrhl, že by bylo lepší, kdyby u něj nechal dceru i přes noc, že by si mohl svědek o to lépe plnit své pracovní (služební) povinnosti v xxx, a pak po službě si zase dceru u něj může vyzvednout. Pro svědka to bylo výhodné i z toho důvodu, že nezletilá v té době ještě chodila do školky, a když jí mohl u obžalovaného nechat přespat a být ve službě , tak další den s ní vlastně mohl být o to déle. Bylo to navrženo ze strany obžalovaného a svědek to přijal jako dobrý nápad. Intenzivní naléhání ze strany obžalovaného na to, aby tam mohla nezletilá spát, tam nebylo. Při té poslední návštěvě u obžalovaného ale už byla nezletilá taková rozmrzelá, tehdy to přikládal tomu, že může mít špatnou náladu. Jinak z těch předchozích návštěv byla hodně nadšená. Sama vlastně vyžadovala návštěvy u obžalovaného. U té poslední návštěvy už chtěla domů, když si jí přišel vyzvednout. O tom, co se mělo stát u obžalovaného, se dozvěděl od bývalé přítelkyně, ale nebylo to hned ten samý den. Byla mezitím zase nějaká doba. Nezl. A. L. je dcera jeho sestřenice Anny H. L.. Ivana O. a Lenka Č. jsou jeho další sestřenice. O tom, že již v minulosti mělo ze strany obžalovaného docházet k podobnému chování se dozvěděl od sestřenice Lenky Č.. Dozvěděl se to od ní poté, co se rozjela nyní projednávaná věc. Řekla mu, že se to událo zhruba před dvaceti lety a že v té době měla strach jít s něčím ven a že necítila ve své rodině podporu. Ví o tom, že obžalovaný byl ženatý s Annou O., vlastně jeho tetou. Ví, že se rozvedli, ale kdy to bylo přesně, to neví. V posledních pěti letech neví o tom, že by obžalovaný udržoval nějaký vztah. Ví o jeho poměru s jeho sestřenicí Ivanou O.. Poté, co vyšly najevo sexuální praktiky obžalovaného k jeho nezl. dceři, tak přistihl nezletilou při sebeukájení, tak se jí zeptal, co dělá a ona mu řekla, že je to věc normální a že pokud se jí to líbí, tak je normální, aby to dělala. Zeptal jsem se jí, od koho to má, a ona mu řekla, že od obžalovaného. V době před touto událostí nic takového s nezl. neprobírali. Rozhodně svědek popřel, že by někdy s nezl. probíral líbání" na pipinku " nebo jestli se to má nebo nemá dělat. V současné době je s nezl. v kontaktu pravidelně. Myslí si, že je na tom nezletilá po psychické i zdravotní stránce dobře.

Za ten půlrok od této události je to stejné, žádný problém u ní nezaznamenal. Za psychologem s nezletilou docházeli vlastně do projednání věci u policie a pak v tom DKC byla nezl. ještě jednou, sami je kontaktovali z toho krizového centra, protože měli zájem zjistit, jak na tom nezl. je s odstupem času. O tomto tématu se v podstatě nezl. nebaví, akorát jednou se ho ptala, kde je děda.

Dne 11.9.2015 svědek uvedl, že na své dosavadní výpovědi trvá a chtěl by jí doplnit o níže uvedené skutečnosti:

celá věc má dopad na sexuální výchovu jeho nezletilé dcery. Ptá se na konkrétní věci, jakým způsobem se dostane miminko do břicha maminky a to byl pro něho dost velký problém, abych jí toto vysvětlil, právě s ohledem na to, co se stalo, aby to u ní nevyvolalo vzpomínky na prožité události. Určitě je více bojácná. Nemůže jí nechat chvíli samotnou, okamžitě běží za ním a nezůstává nikde sama. Ve škole se straní kolektivu, ne všech osob, ale má tam problém. S bývalou partnerkou (matkou nezletilé) praktikují tzv. střídavou péči, i když nebyla určena soudem. Dceru mám většinou na všechny víkendy v měsíci. Pokud je mu známo, předmět sexuální výchovy ve škole nezletilá dosud nemá. Pokud se týká těch několika prvních návštěv u obžalovaného s nezletilou, měl z toho dobrý dojem. Nezletilá byla veselá, měla prostě dobrý pocit z těch návštěv. Předposlední návštěva však již byla opačná. Nezletilá byla nemluvná a zaražená, ale nepříčítal to něčemu hlubšímu, spíše možné změně nálad u nezletilé. S matkou nezletilé vychází i po rozchodu dobře, mají mezi sebou nadstandardní vztah. Samozřejmě, že se zajímá, v jakém prostředí nezletilá žije ale rozhodně nevyzvídá z důvodu jakési žárlivosti apod. Vzpomínky na to, co měla nezletilá prožít v bytě obžalovaného úplně neodezněly. Nezletilá se výjimečně zeptá na obžalovaného. Naposledy se ptala, co se s dědou vlastně stalo, tak jí řekl, že je děda dlouhodobě nemocný a že už se neuvidí. Moc často se neptá, je to spíše výjimečné. Nemůže přesně určit z čeho má nezletilá strach, že zůstane sama. Občas se probudí s výkřikem, ale není to moc často. S matkou nezletilé se svědek rozešel v raném dětství nezletilé poškozené. Nezletilá to dle jeho názoru ne úplně vnímala, protože bydleli v jednom místě a viděli se společně dost často. Spíše to nezletilá začala vnímat až poté, kdy začala chodit do školy. Není si vědom žádné jiné události, která by mohla u nezletilé zapříčinit negativní vývoj jejího duševního stavu. Pokud ví, je vztah nezletilé k jejímu malému bráškovvi velice dobrý. Má z něho radost. Naopak svědek čekal, že na něj bude žárlit. Rovněž ví o tom, že nezletilá má dobrý vztah se současným partnerem matky nezletilé. Svědek rovněž uvedl, že neví nic (nepozoroval) a nepřesvědčil se o tom, že by si nezletilá v podstatných věcech vymýšlela či mu lhala.

Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a klinické psychologie vypracovaného na nezl. poškozenou , jakož i výslechu obou zpracovatelů tohoto znaleckého posudku zjistil, že poškozená je ve vývojovém stádiu mladšího školního věku. Úroveň mentálních schopností je nadprůměrná, též její mestické a pozornostní funkce. Fantazie a tvořivost jsou blokovány vyšší larvovanou (skrytou, vnitřní) anxietou. Osobnost dítěte se jeví být stabilní a praktická, pod povrchem a v projekcích se však projevují známky úzkosti, nejistoty, poruchy sebehodnocení. Nezletilá je schopna si právně zapamatovat a

reprodukovat prožité události. Obecná věrohodnost nezl. je tedy dobrá, je schopná prožité události správně vnímat, hodnotit, v paměti podržet a reprodukovat. V době činu byla nezletilá osobou ve všech směrech bezbrannou. Uvedená událost u svědkyně způsobila posttraumatickou stresovou poruchu, která se projevuje flashbaky (návraty) vzpomínek, larvovanou (skrytou, vnitřní) anxiétou (úzkostí), sníženým sebevědomím. Zneužití u ní spustilo sexualizované chování. Je vysoká pravděpodobnost, že vyšetřovaná událost nebude nezletilou zapomenuta. Tato traumatizace se může projevit v duševním životě a chování i později, vzhledem k internalizované (zvnitřněné) úzkosti a poruchám sebehodnocení je u ní vysoké riziko neurotického vývoje. Tyto následky lze považovat ze soudně lékařského hlediska za těžkou újmu na zdraví. Zjištěné psychické potíže lze u nezletilé považovat za následky inkriminovaného zločinu. Znalci nedoporučili účast nezletilé u jednání soudu.

Dále znalkyně uvedla, že samotné vyšetření proběhlo začátkem září 2014 a ještě v této době konstatovali přítomnost posttraumatické stresové poruchy u nezletilé. Výpověď nezletilé má charakter výpovědi malé holčičky. Nenese známky toho, že by tato výpověď byla naučená nebo vykonstruovaná nebo zveličovaná. Znalci předesílají, že nezletilá má kvalitní rodiče jak matku, tak otce, kteří a to je i jedna ze známek, které hodnotili. Nezletilá sice navenek vypadá bez projevů nějaké zvláštní úzkosti. Ty byly na počátku a nezl. se ubránila dalším stykům, ale v té vnitřní složce co se týče projekcí (např. při vyšetření nenakreslí postavě obličej) a z psychologického vyšetření vyplývá, že uvnitř má onu larvovanou úzkost. Samozřejmě časem se tato porucha jakoby u těchto malých děvčat ztratí, zapomenou, mají jiné radosti života, ovšem někdy to bývá časovaná bomba v tom smyslu, že když začne zrát a začne být v pubertě, tak se jí tyto vzpomínky vrátí a toto bývá časté, že při zahájení pohlavního života nebo při zahájení sexuality vůbec, se vše znovu otevře a začnou být problémy. To znalci nemohou vyloučit, protože ta posttraumatická stresová porucha opravdu šla nikoli vnější cestou (např. jak bývá typické pro pláč, poruchy spaní, bolesti břicha), ale je tato úzkost karbovaná (skrytá). Ona si ji nepřizná, je někde hluboce zakomponovaná. Byla zneužita, neměla volbu. Nezletilá byla ve věku, kdy obžalovaný (děda) byl pro ni nepochybně autoritou, nebyla schopna posoudit, vyhodnotit, ani se ubránit adekvátně té situaci, když se měla mýt nebo když byla hlazená. Malé děti z pozice autority dospělého podléhají jejich výchovnému stylu a berou to za normální součást, která je běžná všude. Při vyšetření nezletilé vzali znalci v úvahu i osobnost matky a otce a jejich vzájemné vztahy. Prošetřili i vztahy k jejímu novorozenému bráškovu. Tam se vztahy jeví jako zcela bezproblémové. Vzhledem k tomu, že se u ní v tak krátké době projevila porucha sebevědomí, symptomy, které znalci popsali, plynuly z posttraumatické stresové poruchy a znalci mají za to, že po zhlédnutí jejího výslechu, kdy pozorovali i neverbální chování nezl. při výslechu, jak reagovala na položené otázky, i s ohledem na slovník, který nezletilá používala, je vysoce specifický pro sexuálně zneužité děti. Co se týká specifické věrohodnosti, to je otázka pro soud a posouzení právní kvalifikace. Znalci mohou jedině posoudit věrohodnost, co se týká právě různých výpovědí nezletilé, které měli k dispozici. Měli tedy výpovědi z Dětského krizového centra, výpověď u policie (viz DVD) a třetí učiněnou nezletilou před znalci. Zásadní rysy výpovědí byly dostatečné pro závěr znalců, že jsou v souladu, že nemají charakter naučené ani zveličené výpovědi ani fantazijní produkce.

Dne 11.9.2015 v hlavním líčení oba znalci uvedli, že opětovně potvrzují své závěry znaleckého posudku v celém rozsahu a dále uvádějí, že žádné nové podstatné skutečnosti, které by měly měnit závěry znaleckého posudku, do této doby nezjistili. Znalci zopakovali, že nezletilou vyšetřovali a tedy naposledy fyzicky viděli v září 2014. K otázce, jak dospěli v září 2014 k závěru o tom, že u nezletilé byla přítomna posttraumatická stresová porucha a jakým způsobem byla diagnostikována znalci uvedli, že měli k dispozici celý trestní spis, včetně videozáznamu a provedli zevrubné psychiatrické a psychologické vyšetření a to klinické i testové. Pokud jde o tu testovou část, tak použili Ravenův test, použili tzv. Katotest a projekční kreslení. To jsou metody, které jsou obvyklé u dětí tohoto věku a postačující v tomto případě pro určení diagnózy. Psychologické a psychiatrické vyšetření je třeba brát jako celek. Uvažují vždy v rámci celostního přístupu. Nikoliv tak, že by z jedné metody nebo z jednoho postupu vyvozovali nějaké dalekosáhlé důsledky. Prostě je to jeden celek, do kterého patří také ono kreslení, o němž se ve svém znaleckém posudku zmiňují. Z toho, co nezletilá nakreslila je zřejmé, že je vnitřně znejistěná. Lze uvažovat i o rozkolísaném sebevědomí, prostě nezletilá v době, kdy jí vyšetřovali, byla vnitřně úzkostná, znejistěná a zablokovaná. Ty bloky z psychologického hlediska jsou dost významné, protože se projevovaly ve všech testových metodách. Prostě taková ta vnitřní nepohoda, vnitřní sevřenost, která se vůbec navenek nemusí projevovat. A to je právě případ nezletilé T.. Pokud se týká úzkostných stavů, jistě záleží na tom kterém jedinci, jakou má povahu. Zároveň je třeba připomenout, že posttraumatická stresová porucha je dle diagnostického manuálu diagnózou pro dospělé. U dětí je velice modifikována. Na straně 13 písemného vyhotovení znaleckého posudku znalci uvádí, že osobnost dítěte se vnějškově jeví stabilní a praktická, ale pod povrchem se objevují známky úzkosti, nejistoty, poruchy sebehodnocení, prožívá bezmoc, cítí se nešťastná, reaguje úzkostně. Nemusí to být vidět na první pohled. Nezletilá T. je dítě, které je vyspělejší na svůj věk a ona už je ve fázi morální - ne nemorální. Nemorální fáze je ten školní věk a tam děti necítí pocity viny. Leda, když je člověk pokárán a řekne, ty si to udělal špatně, tak se cítí provinile. Ona už i z toho chování, že po čtyřech návštěvách u dědy si uvědomila, že se jí něco nelíbí, tak to se často nestává. Děti obvykle mají vztah k těm svým příbuzným, „nechají si to líbit“. Nezletilá T. si po čtyřech kontaktech uvědomila, že to není v pořádku. Čili u ní se objevily pocity viny, které jsou vnitřní. Je třeba podotknout, že posttraumatická stresová porucha je porucha, není to nemoc, která má svůj průběh. Nezletilá si do života přináší malé trauma, které je na začátku viditelné, pak se skryje, ale spousta dospělých žen, které byly v dětství zneužity, třeba dnes obviní své partnery, že zneužívají děti, protože vidí pod prizmatem věci, které nejsou. Je to celoživotní zkušenost, která pravděpodobně nebude zapomenuta, protože nezletilá T. je velmi šikovná dívka. Navíc je třeba ještě zmínit důležitou věc k té masturbaci a předčasné sexualizaci uváděnou jejími rodiči. Je to předškolní období, období, kdy ty děti jsou zvědavé a sami začnou masturbovat. Ale pakliže toto má nezletilá T. obsazeno tak, že jí to někdo dovolil (obžalovaný) a někdo ne, tak má pochybnosti. Sexualita bývá velmi často zdrojem pocitu viny. T. těmi pocity viny trpí, což se projevilo v těch psychologických vyšetřeních. Nenakreslit tvář - obličej znamená se stydět anebo mít hrubé pocity viny. Nezletilá T. se

navenek může jevit naprosto v pořádku, ale hluboké trauma v ní je a bude. Pokud se týká vztahu souvislosti stavu nezletilé s prožitým dějem v bytě obžalovaného, tak aby jej nebylo lze zaměnit s jiným negativním prožitým dějem nezletilou znalci uvedli, že předně hovořili s oběma rodiči nezletilé. Tam ty vzájemné vztahy po jejich rozchodu jsou naprosto standardní. Osobnosti matky i otce jsou kvalitní. Tam to trauma nemá dle závěrů znalců kde vzniknout. Nedovedou si rovněž představit dívku věku nezletilé, které někdo naboural osobní integritu tak, že má pocity viny a ví, že morálně se to neshoduje, aby neměla posttrauma. Pokud se týká duševního vývoje nezletilé, k tomu se znalci vyjadřují skepticky a opatrně, i pokud se jedná o další vývoj dítěte do budoucnosti. Tato skepse je dána především klinickou zkušeností (praxí). Protože u pacientek- žen často tam, kde bylo nějaké zneužívání apod., docházelo v dospělosti k funkčním sexuálním poruchám, které byly v souvislosti se zneužíváním v dětstvím nebo i v době dospívání.

Pokud se týká možného následku, který z pohledu znalců u poškozené nezletilé nastal v souvislosti s jednáním obžalovaného vůči osobě nezletilé, znalci uvedli, že nezletilé to vzalo způsob bezstarostného dětství. Ona má za sebou zkušenost, kterou ostatní děti neznají. Ona s takovou zkušeností není schopna vyjít ven mezi spolužáky. Když v této souvislosti připomenou výslech nezletilé, tak je tam skoro všechno neverbální. Je to pro ní zahanbující. Zneužití dětí, stejně jako dospělí si myslí, že za to částečně můžou. To je i problém nezl.T.. Neměla právo si svobodně zvolit začátek svého sexuálního života. Neměla právo zvolit si sexuálního partnera. Nebude to zapomenuto a stejně jako porušení nějaké funkce fyzické, je toto celoživotní záležitost, celoživotní následek. Pokud se týká vztahu nezletilé ke svému biologickému otci, znalci si nevybavují žádné poznatky, které by je vedli k závěru o tom, že je něco v nepořádku. I k nevlastnímu otci má velmi pěkný vztah. Právě to prostředí z hlediska sociálního je pro dítě příznivé. Vztah mezi matkou a biologickým otcem v době rozvodu bylo vzájemně akceptující. Rodiče spolu spolupracovali a nebyl tam nepříznivý vliv na dítě. I díky přístupu vlastního otce a matky se T. vyvíjí pozitivně. Zaujal je přístup, který je velmi příkladný. Ta rodina je příkladná i po rozchodu, žádné problémy posttraumatické nebo jiné v rodině nezletilé neshledali. Lze tedy shrnout, že vztah rodičů nezletilé po rozchodu se jeví nadprůměrný, to málo kdy znalci vidí. Znalci měli celou dispozici prenatální anamnézy. A v prenatální anamnéze nebylo žádných nápaditostí a nezl.T. podle toho, v jakém je dnes vývojovém stádiu, tak nebyla určitě ani zanedbaná ani traumatizována jiným způsobem. Znalci vylučují, že vliv rodiny a jejího rozpadu měl forenzně zásadní podíl na jejím duševním vztahu při vyšetření. Pokud obžalovaný hovoří o tom, že když u něj byla nezletilá přes noc a měla se v noci budit s výkřiky a hrůzou, tak znalci uvedli, že pokud by tomu tak ve skutečnosti bylo, mohlo to být situační, ona byla tehdy na rozhraní perorálního a orálního stádia a když dítě cítí s celou svojí osobností napětí a tak mohla reagovat situačně na tu chvíli. Kdyby však např. chtěli rodiče nezletilé účelově zveličovat újmu na zdraví nezl.T., tak by znalcům (jak se to často děje) říkali, jak se nezletilá pomočuje každý druhý den. V době, kdy nezletilou vyšetřovali, tak už byl její bráška na světě. Ona k němu měla velice pěkný vztah. Obecně se říká o jisté žárlivosti žárlivost, ale tam, kde jsou vztahy příznivé mezi rodiči a je tam novorozeně a je tam starší dítě, tak zpravidla to ještě zlepšit ty vztahy. Je tam pohoda toho nového života. Znalci uvádějí, že toto byl případ nezletilé T. a její rodiny.

Poté, kdy oba znalci byli přítomni doplňujícímu výslechu obou rodičů nezletilé poškozené uvedli, že obsah výpovědi obou svědků je vede k závěru, že závěry jejich znaleckého posudku jsou správné. Pokud hovořili o té skryté úzkosti, která je u ní přítomna se rozšiřuje i nad jejím mladším sourozencem. Znalci uvádí několik specifických známek, typických pro zneužití dětí, jak je uvedli oba rodiče nezletilé poškozené. Je to hlavně separační úzkostní porucha, projevující se v tom, že nezletilá nemůže snést, když se rodiče vzdalují a znalci jsou přesvědčeni, že na této separační úzkostní poruše má velký podíl právě ten pocit viny nezletilé. Další známou je, že nezletilá nemluví o události, má jí zavřenou, přičemž mluví o dalších sexuálních exploračních třeba ta paní v bazénu (viz výpověď sv. Z.O. z 11.9.2015) a zajímá se zvýšeně o sex. Další známkou je to, že se bojí tmy, to patří do té manifestní úzkosti, o které mluvil prof. Vymětal. Ta situace, že chrání svého bratříčka, bojí se, že se bratříčkovi něco může stát, tak to je častý fenomén u zneužitých dětí, že se bojí, aby se jim něco konkrétního nedělo. Ona je malinká. Větší (většinou) pubertální dívky se bojí, aby nebyly zneužity další děti. Jenže nezletilá to má zatím nevědomé. A neposledně a nejdůležitější známkou je strach z nahoty . Ona není schopna se svléct u dětského lékaře. To je znalci červeně podtrženo. To je základ toho, co jí poškodilo. Zneužití dětí nemají poškozený intelekt. Nezletilá ve škole dobře prospívá, ale má poškozený emoční čili citový a morální vývoj. A to tak, že po celou dobu a vždy v určitých obdobích se něco stane, např. prohlídka pediatra. Její stav je horší nebo manifestnější o to, že to co bylo dosud skryto, se nyní dostává na povrch.

Z výslechu svědkyně Kamily M. soud zjistil, že cca před 5 lety byla po velmi krátkou dobu intimní přítelkyní obžalovaného. Obžalovaného zná celkem cca 12 let. Rozešli se po vzájemné dohodě, když zjistila, že nebylo možné provozovat běžný sexuální život, u obžalovaného nebylo možné dojít k běžnému vyvrcholení. Zkusili to spolu asi 2x a ani jednou to nedopadlo, takže na základě toho jejich vztah ukončili, do současnosti jsou však přátelé. Že by se obžalovaný snažil získat jinou ženu jako partnerku nebo, že by měl vést intimní život s někým dalším, to neví, o tom se spolu nebavili. Ve společné domácnosti spolu nežili. Otázky sexu nebo, zda ví o tom, že by se obžalovaný někde léčil, vyhledal nějakou odbornou konzultaci, to spolu už neřešili. Jestli byl obžalovaný schopen erekce a jestli následně došlo u něho k výronu semene, tak v tomto směru neví, neboť u obžalovaného nedošlo ani ke ztopoření penisu, tedy ani přímo k pohlavnímu styku. Řešili to jenom klasickým mazlením. Nebyl tam ani žádný náznak erekce. Žádná závislost její osoby na osobě obžalovaného nebyla. Pokud se s obžalovaným stýkali, tak to bylo u něj doma, žádnou z jeho vnuček nezná.

Z výslechu svědkyně Anny H. L., nevlastní dcery obžalovaného soud zjistil, že se obžalovaný stýká s její rodinou pravidelně. Sama má tři děti a co se týká vztahu obžalovaného k dětem, nemůže říci, že k nim má nějaký špatný nebo negativní vztah. S dětmi si obžalovaný hraje, nemá žádné pochybnosti ho s nimi pouštět. To, co se mělo stát nezletilé poškozené jí popravdě velice zarazilo. Nikdy nic takového nepozorovala. Co ví, tak nezletilá T. ke svému dědovi jezdila hrozně ráda. Sám jí vždy říkal, kdy u něj nezletilá byla, co

dělali, že si hráli a hlavně ona sama z toho prý byla nadšená, že si s ní někdo konečně hraje. Nezletilá jí do té doby přišla jako hrozně "zakřiknutý človíček" oproti jejím dětem. Oni jsou zhruba stejně staré. Přišlo jí, že nezletilé poškozené chybí takovéto zázemí, proto ona podle ní hledala nějaké útočiště nebo něco takového u svého dědy, že našla nějakou spřízněnou duši, že se o ní asi nikdo moc nestaral. Ví, že ty vztahy s jejím otcem byly nějaké špatné. Sám jí Jakub O. říkal, že chtěl požádat o svěřením nezletilé do péče, protože její matka snad údajně podle jeho střídala partnery a T. z toho byla hrozně špatná. Jakub O. jí přišel rovněž poněkud agresivní, zjm. poté, co se napije. Nezletilá poškozená s její dcerou nezl. A. L. přišla do kontaktu na dovolené cca před 3 nebo 4 lety. Od té doby se děvčata neviděli. Ještě se jednou viděli na oslavě narozenin babičky u pana O., ale to neví, jestli to bylo ten samý rok. Obžalovaný její dceru A., ani další její děti nikdy nehlídal. Může vyloučit to, že by nezl. A. byla někdy sama u pana O.. Proto může vyloučit možnost jednání obžalovaného ke své dceři, kterého se měl dopustit k nezl. T.. O tom, že měla být obžalovaným zneužívána i její dcera A., to se dozvěděla až od bývalé obhájkyne obžalovaného. Nezl. T. údajně řekla něco o nějaké Á., tak to bylo směřováno na její dceru, neboť je jediná A. v rodině. Stejně tak se od této obhájkyne dozvěděla o tom, že obžalovaný měl mít intimní poměr s její sestrou Ivanou O.. Do té doby absolutně nic nevěděla. Se svojí sestrou Lenkou o tom, že také měla mít intimní vztah s obžalovaným, nehovořila. Toho, co měla její sestra Lenka o obžalovaném říci se zhrozila a dozvěděla se to zase od paní obhájkyne. Od té doby se její sestra Lenka s ní nebaví. Už delší dobu jsou ty vztahy mezi námi takové napjaté, myslí si, že je to zapříčiněné jejím manželem. Pokud sestra popisuje nějaké nevhodné chování ze strany obžalovaného vůči ní, myslí si, že by to musela vědět.

Z výpovědi svědkyně Ivany O. soud zjistil, že se svědkem Jakubem O. ani jeho nezl.dcerou T. nebyla v žádném kontaktu. S obžalovaným se intimně sblížila cca ve svých 16-17 letech (tj. v letech 1994-95) a jejich vztah skončil cca v roce 2009. O podobném vztahu obžalovaného k jejím sestrám Lence O. a Anně H. L. nic neví. Svědkyně potvrdila, že sexuální praktiky, které jsou patrné s obžalovaným ze zajištěných videozáznamů a fotografií, byly z jejího popudu a dobrovolné. Obžalovaného hodnotí jako hodného a spravedlivého člověka, který se o ně dobře staral.

Z výpovědi sv. Lenky Č. soud zjistil, že když se s její matkou, obžalovaným a dvěma jejími sestrami odstěhovali do Prahy na xxx (to jí bylo cca 10 roků, tj. cca rok 1990), začalo se chování obžalovaného měnit. Nejdříve byl strašně hodný a posléze začal chodit před ní a jejími sestrami nahý. Když se koupaly, vždy se snažil za nimi vnutit s tím, že jim umyje záda. U svědkyně to však u mytí zad neskončilo a obžalovaný jí myl i prsa a přirození. Pokračovalo to dále i tím, že obžalovaný za ní chodil do pokoje, lehal si za ní zezadu nahý a třel se přirozením o její tělo. Nikdy se nestalo, že by se snažil do ní nějak proniknout. Řešilo se to doma pouze s její matkou a obžalovaným. Svěřila se o tom též jedné kamarádce ve škole. Aby z toho obžalovaný neměl problémy, změnil se sestrám základní školu. Její biologický otec o tom neví, své matce to již odpustila. Vyčítá si však, že Jakubu O. dříve neřekla, co se jí v dětství stalo, mohlo to případně ochránit nezl. poškozenou od jednání

obžalovaného. O tom, že se obžalovaný dříve intimně sblížil s její sestrou Ivanou ví, bylo to takové "rodinné tabu".

Z výpovědi sv. Miroslava O. soud nezjistil žádné podstatné skutečnosti, které souvisí s projednávaným případem. Svědek je bratrem obžalovaného a cca před 25 lety s ním od něho odešla jeho tehdejší manželka a matka svědkyň Ivany O., Anny L. H. a Lenky Č..

Vzhledem k nízkému věku nezletilé poškozené T. O., jakož i doporučení znalců, aby nezletilá nebyla vystavována v průběhu soudního řízení jako svědkyně nevhodným stresovým zátěžovým situacím, přečetl zdejší soud výpověď nezletilé z přípravného řízení podle § 102/2 tr.řádu a v jednací síni rovněž provedl důkaz spuštěním obrazového a zvukového záznamu výpovědi nezletilé. Nezletilá potvrdila návštěvy u obžalovaného a za pomoci figurín demonstrovala, jakým způsobem se k ní obžalovaný, při jejich návštěvách v bytě obžalovaného choval, na jakých místech v bytě a na jakých částech jejího těla jí osahával, a jaké jednání po ní vyžadoval. Nezletilá popsala, že jí obžalovaný opakovaně při jejich návštěvách osahával na přirození ("...furt mi sahal na pipinku.."), přičemž měla sundané kalhoty. K tomuto jednání obžalovaného docházelo zčásti v ložnici na posteli, kde ona ležela na zádech a obžalovaný u ní klečel. Obdobného jednání se k nezl. dopouštěl obžalovaný i v obýváku na gauči, kdy jí osahával přirození a zadeček a to přes kalhoty. Když však byli spolu v koupelně obžalovaný po ní chtěl, aby mu sahala na přirození ("... chtěl, abych mu sahala na pindíka..."), byli oba svlečení, obžalovaný seděl na okraji vany s nohama dovnitř (pozn. na obrazovém záznamu je zřejmé, že na chlapecké figuríně nezletilá demonstruje, že obžalovaného penis drží v ruce a provádí mu masturbaci. Nezletilá dále uvedla, že"...děda mi to řekl, ať to dělám takhle, pindík se mu zvětšoval.."). Obžalovaný sice na ní naléhal, aby mu to dělala déle ale jí se již nechtělo. Když mu prováděla masturbaci, nikde se jí na jejím těle nedotýkal. Když byli spolu v ložnici, chtěl po ní obžalovaný, aby mu dávala "dlouhé pusinky" a přitom jí strkal jazyk do pusy. Posléze o tom, co jí obžalovaný dělal řekla své mamce a taťkovi. Nikomu jinému o tom neříkala.

Na základě takto provedeného dokazování rozhodoval soud o vině či nevině obžalovaného. Soud provedl důkazy v rozsahu potřebném pro řádné zjištění skutkového stavu věci, o němž není důvodných pohyb (§ 2 odst.5 tr.řádu)Přihlédl k obhajobě obžalovaného a důkazy provedené v celém hlavním líčení pak hodnotil jednotlivě i ve vzájemných souvislostech (§ 2 odst.6 tr.řádu). I když obžalovaný svojí vinu od samého počátku popírá, má zdejší soud za to, že je spolehlivě usvědčován především výpovědí nezletilé poškozené. Tato výpověď poškozené vyvrací obhajobu obžalovaného, že toliko poučil nezletilou o určitých praktikách neškodné a zcela běžné lidské " autoerotiky či dívčí hygieny, neboť považoval v tomto směru výchovu nezletilé za zanedbanou. Zdejší soud pak především podrobil výpověď nezletilé analýze v směru zjištění, zda nevykazuje znaky účelového a tendenčního líčení skutkového děje a to ve snaze obžalovaného obvinít z jednání, ke kterému ve skutečnosti nedošlo. V tomto směru tedy zkoumal zdejší soud možné vnější či vnitřní vlivy, které mohly takto výpověď poškozené ovlivnit. Následně však dospěl k závěru, že výpověď nezletilé považuje za zcela pravdivou, líčící objektivně a nezkráceně

prožitý děj. Pokud se týká vnějších vlivů, zdejší soud vylučuje možnost, že by nezletilá byla ovlivněna v tomto směru svými rodiči či jinými osobami, které by měly zájem obžalovaného poškodit či se mu nějak mstít a nezletilá byla v tomto směru použita jako jejich " nástroj ". Pokud se týká matky nezletilé, tak v podstatě obžalovaného neznala (viděla jej dvakrát v životě). Otec nezletilé našel po řadě dlouhých let odloučení opět k obžalovanému cestu, začali se opětovně stýkat a to za situace, kdy mu též představil jeho vlastní vnučku. Zde soud považuje za zcela tendenční a nevěrohodnou obhajobu obžalovaného, že za psychické problémy nezletilé poškozené nenese vinu on ale její okolí, zjm. pak její otec – jeho syn sv. Jakub O.. Doplnující výslech obou rodičů nezletilé a doplnující výslech obou znalců, kteří provedli vyšetření nezletilé a měli možnost se seznámit s aktuálními projevy nezletilé jednoznačně vyloučil, že by rozvoj posttraumatické stresové poruchy u nezletilé vznikl z jiných příčin, než uvádí obžaloba. Rovněž zdejší soud může vyloučit vliv z rodiny bývalé partnerky obžalovaného, ve které žil s jejími dcerami Annou, Ivanou a Lenkou. Sv. Anna H. L. a Ivana O. mají k obžalovanému veskrze velmi pozitivní vztah a pokud se týká Lenky Č., která měla být obžalovaným v dětství rovněž sexuálně zneužívána, tato se o jednání k nezletilé poškozené dozvěděla až ex post a s nezletilou poškozenou se vůbec nestýkala a proto jí nemohla ani nijak ovlivňovat. Pokud se pak týká samotné nezletilé poškozené, i zde zdejší soud může její "zlý úmysl" zcela vyloučit. Je zřejmé, že nezletilá přivítala seznámení s obžalovaným jako obohacení jejího života, na setkání se svým dědou se zpočátku těšila a zprvu snášela jeho nevhodné chování, kdy jí zřejmě obžalovaný účelově utvrzoval v tom, že toto jednání je mezi ním a vnučkami normální a běžné, což lze dovodit z toho, že nezletilé říkal, že obdobné jednání provozuje i s nezletilou A. (dcerou sv. H. L.), což se však nakonec ukázalo jako nepravdivé (pozn. trestní stíhání obžalovaného bylo v tomto směru zastaveno). Zpočátku rovněž byla pod vlivem autority obžalovaného, který jí nabádal k mlčenlivosti, nicméně nakonec se nezletilá svěřila své matce. Vyhodnocením reálnosti líčení skutkového děje nezletilou se zabývali odborníci v Dětském krizovém centru a posléze i příbraní znalci z oboru psychiatrie a psychologie (jejich závěry viz shora). Nebyly tedy zjištěny žádné poznatky svědčící o možném účelovém líčení prožité události, sklony ke konfabulaci, nezletilá je schopna řádně vnímat prožitý děj, podržet v paměti a následně nezkráceně reprodukovat. V rámci své výpovědi na policii pak vše demonstrovala na figurínách, neboť vzhledem k jejímu nízkému věku nelze očekávat, že je schopna všechny sexuální praktiky, kterých se obžalovaný po ní dožadoval verbálně pojmenovat. Znalci pak ve svém doplňujícím podání znaleckého posudku zcela logicky, přesvědčivě popsaly s ohledem na současné projevy nezletilé škodlivý následek, který se rozvinul u nezletilé poškozené poté, co se vůči ní dopustil obžalovaný jednání popsaného ve výrokové části tohoto rozsudku. Po takto shora doplněném dokazování nemá zdejší soud žádné pochybnosti o tom, že škodlivý následek u nezletilé poškozené nastal v příčinné souvislosti s jednáním obžalovaného. Zdejší soud proto následně uzavírá, že se uvedený skutek, tak jak je popsán ve výrokové části rozsudku stal a uvedeného jednání se dopustil obžalovaný. Zdejší soud se následně zabýval i posouzením uvedeného skutku z hlediska příslušné právní kvalifikace. Dle ustálené judikatury je vykonání soulože s dítětem mladším patnácti let nebo jiným způsob jeho pohlavního zneužití primárně postižitelné podle skutkové podstaty zločinu pohlavního zneužití podle § 187 tr.zákoníku Jestliže však z okolností případu vyplývá, že pachatel

zneužil bezbrannosti dítěte (což je zcela jistě uvedený případ) a vykonal s ním pohlavní styk, resp. jednání které lze považovat za období pohlavního styku, je třeba takové jednání posoudit jako zločin znásilnění podle § 185 tr.zákoníku. Zde je třeba rovněž přihlídnout k diametrální odlišnosti ve fyzické i psychické vyspělosti pachatele a jeho oběti, jakož i jejich vzájemný vztah. Charakter obdobného pohlavnímu styku typicky dodává to, že pohlavní orgán jedné strany uvedeného spojení je nahrazen jinou částí těla, mimo jiné i vložením pohlavního orgánu muže do ruky za účelem jeho tření (srov. např. rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp.zn. 3 Tdo 1279/2013, 3 Tdo 182/2012). Zdejší soud rovněž uzavírá, že v příčinné souvislosti s jednáním obžalovaného se u nezletilé rozvinula posttraumatické stresová porucha, která se projevovala způsobem uvedeným a popsáným ve znaleckém posudku Prof. Vymětala a MUDr. Gayové. Přítomnost této poruchy, která je ze soudně lékařského hlediska vnímána jako těžká újma na zdraví byla u nezletilé přítomna ještě v září 2014 ,tj. ještě 4 měsíce poté, co se obžalovaný vůči nezletilé dopouštěl jednání popsáného ve výrokové části tohoto rozsudku. K naplnění zákonného znaku kvalifikované skutkové podstaty zločinu znásilnění podle § 185 odst.3 písm.c) tr.zákoníku pak postačí zavinění z nedbalosti, neboť postačí, že s ohledem na skutkové okolnosti pachatel měl a mohl předpokládat vznik závažného následku. Obžalovaný je dostatečně inteligenčně disponován k tomu, aby toto mohl předvídat a rovněž nezletilá odmítavě reagovala na jeho sexuální podněty, zjm. pak ve vztahu k masturbaci penisu obžalovaného (srov např. rozh. NS ČR sp.zn. 4 Tdo 1070/2012).

Obžalovaný se tak svým jednáním po stránce objektivní i subjektivní dopustil zvlášť závažného zločinu znásilnění podle § 185 odst.1 alinea 2, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a), písm. c) trestního zákoníku. Zdejší soud návrh obžalovaného na doplnění dokazování vypracováním dodatku znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví sexuologie opakovaně jako nedůvodný zamítl. Obžalovaný chce svým opakovaným (a dle jeho tvrzení konečně řádně provedeným vyšetřením) prokázat, že již není schopen dlouhodobě erekce a ejakulace. Zdejší soud má však za to, že o to v dané věci vůbec nejde. Není třeba potvrdit či vyvrátit tvrzení poškozené, že obžalovaný na ní vykonal soulož, k čemuž samozřejmě je třeba ztopořného údu. V daném případě toliko došlo k tomu, že obžalovaný vložil svůj penis do ruky nezletilé za účelem jeho masturbace, ke které došlo a sama nezletilá popisuje, že se penis obžalovaného začal zvětšovat, přičemž vyloučila, že by došlo k ejakulaci (samozřejmě verbálním způsobem odpovídajícímu jejímu věku a rozumových schopnostem). Pokud by i zdejší soud na chvíli připustil, že v době, kdy se obžalovaný dopouštěl shora popsáného jednání k nezletilé poškozené nebyl již fakticky kvalitativně schopen soulože s dospělou partnerkou, kterou by zakončil ejakulací, pak by bylo lze toto jednání obžalovaného chápat jako možnou náhražku jeho sexuálního vzrušení, které mu daná situace umožňovala, přičemž současně nebyl vystaven stresu ze selhání „ jako muž“ před dospělou sexuální partnerkou.

Při úvaze o výši a druhu trestu vycházel zdejší soud z ust. §§ 37-39 tr.zákoníku. Přihlédl především k povaze a závažnosti spáchaného tr.činu, k osobním, rodinným a jiným poměrům obžalovaného, dosavadnímu způsobu života a možnostem jeho nápravy.

Obžalovaný byl sice v minulosti celkem 7 x soudně trestán, avšak pro zcela jinou (především majetkovou) tr.činnost, naposledy pak v roce 1987, takže nelze k těmto odsouzení při úvaze výše a druhu trestu přihlížet. V daném případě zdejší soud neshledal polehčující ani přitěžující okolnosti. Neshledal ovšem ani důvod pro postup podle § 58 tr.zákoníku, tj. pro mimořádné snížení trestu odnětí svobody pod spodní hranici zákonné trestní sazby, která v daném případě činí 5 až 12 roků. Obžalovanému tedy s přihlédnutím ke všem okolnostem případu vyměřil trest na samé spodní hranici zákonné trestní sazby ust. § 185 odst.3 tr.zákoníku. Pro výkon trestu pak s ohledem na to, že obžalovanému je ukládán trest za úmyslný trestný čin přesahující svojí výměrou 3 léta, jej v souladu s ust. § 56 odst.2 písm.c) tr.zákoníku zařadil do věznice s ostrahou.

Vzhledem k tomu, že zdejší soud rozhodoval opakovaně v uvedené věci poté, co předchozí rozsudek byl zrušen Vrchním soudem v Praze toliko z podnětu odvolání obžalovaného, měl na paměti, že v novém řízení nemůže dojít v případě výroku o vině i trestu ke změně k horšímu (tzv. zákaz reformace in peius).

P o u ě n í : proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 8 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení rozsudku k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího. V případném odvolání musí obžalovaný uvést, zda jej podává do výroku o vině, trestu, či do obou těchto výroků, či zda napadá některý z výroků pro jeho nesprávnost či zda takový výrok chybí. Obžalovaný též může podat odvolání proto, že napadá řízení, které vyhlášení napadeného rozsudku předcházelo. Odvolání ve prospěch obžalovaného mohou podat též osoby, uvedené v ust. § 247 odst.2 tr.řádu. Lhůta pro podání odvolání jim končí stejně jako obžalovanému. Státní zástupce pak musí v případném odvolání uvést, zda jej podává, a to buď jen zčásti ve prospěch či neprospěch obžalovaného (§ 249/2 tr.řádu).

V Praze dne 11. září 2015

JUDr. Luboš V r b a v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Dagmar Dřimalová